

Til lovforslag nr. L 107

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (12. januar 2011)

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) m.v.)

(Lovforslag nr. L 107)

Lovforslaget, som jeg fremsætter i dag, gennemfører ændringer af udlændingeloven som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender er direktivet ikke bindende for Danmark. Direktivet udgør imidlertid en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling kan træffe afgørelse om at gennemføre direktivet i dansk ret.

Hvis direktivet ikke gennemføres i dansk ret, overvejer Schengen-landene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, og det kan principielt ikke udelukkes, at Danmark i så fald i yderste konsekvens må træde ud af samarbejdet.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører direktivet i sin lovgivning. Danmark har derfor meddelt Rådet, at den danske regering har til hensigt at gennemføre direktivet i dansk ret.

Formålet med direktivet er at sikre effektive og ensartede regler om udsendelse inden for EU.

Direktivets regler har navnlig betydning for de EU- og Schengenlande, der ikke allerede har et så veludviklet udsendelsessystem, som vi har i Danmark.

Direktivet har dog den afgørende betydning for alle EU- og Schengenlande, at det forpligter alle landene til at sikre, at tredjelandstatsborgere uden lovligt ophold meddeles en afgørelse om tilbagesendelse og om fornødent udsendes tvangsmæssigt af Schengenområdet. Schengensamarbejdet medfører, at tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold reelt har mulighed for at rejse rundt i hele Schengenområdet, og direktivet skal understøtte et effektivt udsendelsessystem i alle EU- og Schengenlande.

Lovforslaget indeholder på baggrund af direktivet forslag til ændring af reglerne om længden af udrejsefrister og reglerne om udvisning med indrejseforbud.

Efter direktivet skal en afgørelse om tilbagesendelse indeholde en udrejsefrist på mindst 7 dage. Urejsefristen kan dog fastsættes til straks i en række tilfælde, bl.a. hvis tredjelandstatsborgeren er til fare for statens sikkerhed, hvis der er tale om svig, hvis ansøgningen er åbenbart grundløs, eller hvis der er risiko for, at tredjelandstatsborgeren vil forsvinde.

Hvis udrejsefristen fastsættes til straks, eller hvis tredjelandstatsborgeren ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, skal der efter direktivet meddeles et indrejseforbud, der gælder for hele Schengenområdet.

Hvis ikke udlændingemyndighedernes afgørelse om, at en tredjelandstatsborger skal forlade landet, efterleves, eller hvis der er sådanne forhold, at udrejsefristen med det samme skal fastsættes til straks, får det således konsekvenser i form af udvisning med indrejseforbud.

De nye regler gælder både afviste asylansøgere og tredjelandstatsborgere, der har fået afslag på opholdstilladelse, f.eks. på grundlag af familiesammenføring, arbejde eller studier.

Det foreslås, at et indrejseforbud skal meddeles for 2 år, hvis det meddeles, fordi en udrejsefrist er overskredet, eller fordi der er forhold, der gør, at udrejsefristen skal fastsættes til straks.

Det svarer til længden af det indrejseforbud, der i dag meddeles i forbindelse med administrativ udvisning for mindre kriminalitet og for ulovligt ophold.

Hvis der er tale om gentagelsestilfælde, således at en tredjelandstatsborger indrejser i strid med et indrejseforbud, der tidligere er meddelt på grund af ulovligt ophold, eller fordi udrejsefristen blev fastsat til straks, skal indrejseforbuddet meddeles for 5 år.

Indrejseforbuddet skal være gældende i alle EU- og Schengenlande.

Forslagene om indrejseforbud gennemfører direktivets regler på dette punkt og indgår tillige i regeringens aftale med Dansk Folkeparti af 15. marts 2010.

Lovforslaget indeholder i overensstemmelse med direktivet forslag til, at myndighederne kan undlade at meddele eller kan ophæve et indrejseforbud, hvis der er særlige omstændigheder.

Lovforslaget indeholder tillige forslag om, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse normalt ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog for-

længe dette tidsrum i op til i alt 18 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder.

I overensstemmelse med direktivet indeholder lovforslaget også forslag om, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse skal finde sted i særlige faciliteter. Hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte. Reglen gennemføres i langt hovedparten af tilfældene ved, at frihedsberøvelsen finder sted i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere, Ellebæk.

Ifølge direktivet skal medlemsstaterne have et uafhængigt tilsyn med tvangsmæssige udsendelser. Der er ikke i dag et særskilt tilsyn med politiets virksomhed i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser. Der skal således etableres en ny ordning. Det foreslås i lovforslaget, at tilsynet varetages af Folketingets Ombudsmand. Folketingets Ombudsmand vil påse, at politiets virksomhed i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser foretages med respekt for individet og uden unødigt magtanvendelse.

Herudover indeholder lovforslaget bl.a. forslag om, at der på anmodning skal gives en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i en afgørelse om tilbagesendelse.

Lovforslaget indeholder endelig forslag til justering af udlændingeloven for at præcisere implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Der er tale om, at der skal tages stilling til en ansøgning om ophævelse af et indrejseforbud inden 6 måneder fra ansøgningens indgivelse, og at udrejsefristen for EU-borgere, som har fået begrænset sin frie bevægelighed på grund af den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed – bortset fra påtrængende tilfælde – ikke må være under 1 måned.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.